

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, 2009. évi március hó 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 5.B.415/2006/31. számú ítéletét és a Debreceni Ítéltábla Bf.III.641/2007/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálat során felmerült 7.800 (hétezer-nyolcszáz) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek, újabb felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság a 2007. október 3-án kihirdetett 5.B.415/2006/31. számú ítéletével a terheltet életveszélyt okozó testi sértés büntette, továbbá életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt, halmazati büntetésül 5 év börtönbüntetésre, és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, és kényszergyógyítását is elrendelte. Az általa előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította. Rendelkezett bűnjelek elkobzásáról, illetve kiadásáról, és kötelezte a terheltet a felmerült bűnügyi költség viselésére.

A megállapított tényállás szerint a terhelt az általános iskola 8 osztályát végezte el. Közhasznú munkásként minimálbérben részesül. Nős, három kiskorú - állami nevelésben lévő, lakásotthonban élő - gyermeke van. Felesége 34.000 Ft szociális segélyben részesül. Vagyontalan. A terhelt elítélésére ez ideig három alkalommal került sor. Legutóbb a Debreceni Városi Bíróság 37.B.1017/1991/23. számú ítéletével jogtalan elcsajátítás vétsége miatt 3 hónap börtönbüntetésre ítélte, amelyet 1992. november 10-én töltött ki.

A terhelt nem kóros elmeállapotú személy, de akaratgyenge, megfelelő tartással nem rendelkezik. Érzelmileg színtelen és indulat-labilis személyiség, morális és jellembeli gyengeségek jellemzik. Alkoholista, elvonó kezelése szükséges és indokolt.

A terhelt és a sértett 1989-ben kötött házasságot. Utolsó közös lakhelyük a terhelt szüleinek tulajdonában álló családi házban volt. Házasságukból négy gyermek született.

Mindketten italozó életmódot folytattak. Ittas állapotban gyakran került sor közöttük nézeteltérésekre, veszekedésre. Gyermekeik gondozását, nevelését elhanyagolták, emiatt a gyámhivatal előbb védelembe vette, majd 2003-ban lakásotthonban helyezte el a gyermekeket.

A terhelt és a sértett között kialakuló konfliktushelyzetek hosszú időn keresztül nem vezettek különösen súlyos, erőszakos bűncselekményhez, ugyanakkor előfordult, hogy a terhelt a feleségét megpofozta.

I. 2005. november 6-án a terhelt alkalmi munkavégzés közben alkoholt fogyasztott ittas állapotban érkezett haza. Felesége ekkor már otthon tartózkodott, napközben ő is alkoholt fogyasztott. Ezután a terhelt és a sértett tovább italozott a náluk tartózkodó ismerősükkel. Nevezett eltávozása után ismételten vita alakult ki közöttük, amelynek eredményeként a terhelt ideges, felindult állapotba került. A sértettet az arcán megütötte, majd pedig felvett egy 19 cm összhosszúságú, 9 cm pengehosszúságú kést és azzal közepes erővel, a kést félkörívben mozgatva, balról jobbra irányuló mozdulattal a sértett mellkasának jobb oldala felé csapott. Ennek során a kés a mellkasba fúródott.

Ekkor érkezett haza a leányuk, aki látta, hogy a terhelt fekszik az ágyon, az anyja pedig vérzik. Értesítette az Országos Mentőszolgálatot, amely a sértettet a Sebészeti Klinikára szállította.

A sértett a mellkasfél jobb oldalának szúrt sérülését és a szívburok szúrt sérülését szenvedte el, amelynek eredményeként a

szívburkokban vérgyülem keletkezett. Az arculütés következtében a járomcsont bevérzése és bal kötőhártya alatti bevérzés jött létre.

A szúrás hátrafelé jobbról balra irányult, a szúracsatorna hossza kb. 10 cm volt. A sérülés gyógytartama 8 napon túli, ténylegesen 4-6 hét. A bevérzések zúzódásos sérülések gyógytartama 4-5 napot tett ki.

A sértett sérülése életveszélyes jellegű volt, azonban tényleges életveszélyes állapot nem alakult ki.

II. A fenti cselekmény miatt folyt a büntetőeljárás a terhelt ellen, amikor 2006. szeptember 7-én ismételten tettlegesség alakult ki a házastársak között. Ezen a napon a terhelt testvére tartózkodott a családnál és valamennyien szeszes italt fogyasztottak. A terhelt testvére súlyosan ittas állapotba került, ezután lefeküdt aludni.

A házastársak a szeszes ital hatására ismét veszekedni kezdtek. Ekkor az udvaron tartózkodtak, és késsel étkeztek. A vita hevében a terhelt a nála lévő 17,4 cm pengehosszúságú késsel, közepes erővel a jobb mellkas tájékán a hónaljárok közelében megszurta feleségét. Ezt követően visszatért a lakásukba és lefeküdt aludni. A sértett az utca fele indult, majd összeesett, közben kiabálta, hogy „Cs. megszurta.” A lakóházzal szemben beszélgető P. M. és E. J-né észlelték az állapotát, ők kértek segítséget, így került sor kórházba szállítására, ahol műtétet hajtottak végre a sértetten. A szúrástól a sértett a jobb oldali hónaljárok alatt a középső hónaljvonalban szenvedett nyitott V alakú 2-3 cm-es sérülést. A szúracsatorna áthaladt a mellkason, lefutásában sértette a széles hátizom rostjait, melyből verőeres vérzés indult. Az áthatoló szúrás eredményeként lég- és vérmell alakult ki. A sérülések közvetlenül életveszélyesek voltak, a sértett életét az orvosi segítségnyújtás mentette meg.

Az ítélet ellen - amelyet az ügyész tudomásul vett - a terhelt és védője fellebbezett a terheltnek a tényállás II. pontja alatti cselekmény vádja alóli felmentése, és a büntetés enyhítése érdekében.

A fellebbviteli főügyészség részbeni megalapozatlanság miatt bizonyítás elrendelését, annak eredményeként a tényállás I. pontja alatti cselekmény emberölés büntettének kísérleteként minősítését, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta, azzal, hogy súlyosítási tilalom folytán a büntetés emellett sem súlyosítható.

A Debreceni Ítéltábla a 2008. február 14-én meghozott Bf.III.641/2007/3. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta, és a terhelt cselekményeit 2 rb. a Btk.170.§-ának

(1) bekezdésében meghatározott, és az (5) bekezdés I. fordulata szerint minősülő - befejezett - életveszélyt okozó testi sértés büntettének minősítette. A terhelt előzetes fogvatartásának adatait és a felmerült bűnügyi költség összegét helyesbítette. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A terhelt által előzetes letartóztatásban töltött időt továbbfolyóan beszámította, és kötelezte további 18.600 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú eljárás során lefolytatott bizonyítás és az iratok tartalma alapján a tényállást a Be.352.§-a (1) bekezdésének a) és b) pontjaira figyelemmel, az alábbiakkal egészítette ki, illetve az alábbiak szerint pontosította.

A Debreceni Városi Bíróság hivatkozott ítéletében a büntetés kiszabására a terhelttel, mint többszörös visszaesővel szemben került sor, és mellékbüntetésül 1 év közügyektől eltiltást is kiszabott a bíróság. Az elsőfokú ítélet a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2.Bf.207/1992/3. számú határozatával emelkedett jogerőre.

A terhére rótt bűncselekmények idején a terhelt nem szenvedett elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban. Képes volt cselekményei veszélyességének felismerésére, és - szokványos jellegű alkoholos befolyásoltságának mértékétől függően - a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsítására. Kóros elmeállapottal egyenértékű személyiségzavara nincsen a terheltnek.

I. 2005. november 6-án a vita 13 óra körül alakult ki a terhelt és sértett között.

A tanú 13 óra 27 perckor értesítette az mentőállomást.

A sértett a mellkasfal jobb oldalának áthatoló szúrt sérülését, továbbá mindkét oldali járomcsont bevérzéses sérülését szenvedte el.

A szúrás előlről-hátrafelé irányult és legalább közepes erővel történt. E sérülés tényleges gyógytartama 2-3 hetet tett ki.

A mindkét oldali járomcsont bevérzéses sérülése kis-közepes tompaerő behatásra jött létre.

Sértett szúrt sérülésével kapcsolatban az életveszély klinikai tünetei nem alakultak ki, de a sérülés, mivel testüreget (mellkas) megnyitott és életfontosságú szervet (szívburok) sértett, közvetett életveszélyt jelent, amely potenciálisan magában hordozta az életveszély klinikai értelemben vett kialakulását.

II. 2006. szeptember 7-én sértett a jobb oldali hónaljárok alatt, a

középső hónaljvonalban 2-4 cm-es lefelé nyitott V alakú sérülést szenvedett. A szúrcsatorna áthaladt a mellkasfalán.

Az elszenvedett sérülések kapcsán maradandó testi károsodás, súlyos egészségromlás egyik esetben sem alakult ki.

A másodfokú bíróság nem osztotta a fellebbviteli főügyészség képviselőjének azon jogi álláspontját, miszerint a terhelt 2005. november 6-án elkövetett cselekménye emberölés bűntette kísérletének minősül.

Kétségtelen, hogy a sérült testtájékból, a sérülés jellegéből, a bűncselekmény eszközének paramétereiből, az erő kifejtés nagyságából a cselekmény súlyosabb minősítésére is lehetne következtetést levonni. A terhelt és a sértett közötti hosszabb házastársi kapcsolatból, a további együttélésükben is kifejezésre jutó sértetti megbocsátásból, a sérülést előidéző csapó mozdulatból viszont kizárólag a testi sérülés előidézésére és nem a halálos eredmény létrehozására irányuló szándék állapítható meg.

A cselekmények elkövetésének jellegéből, a bűncselekményekhez használt eszközökből, a szúrások erejéből, továbbá a sérülések felsőtesten elhelyezkedéséből az eredmény vonatkozásában a Btk. 13. § II. fordulata szerinti eshetőleges szándék, nem pedig a gondatlanság állapítható meg. E szerint a terhelt mindkét cselekményének végrehajtásakor magatartása lehetséges következményeibe belenyugodva cselekedett.

A jogerős határozatok ellen a terhelt terhére, a Be.416.§-a (1) bekezdésének b) pontja alapján a D. Fellebbviteli Főügyészség élt felülvizsgálati indítvánnyal, a cselekmények 2 rb. a Btk.166.§-ának (1) bekezdésében meghatározott emberölés bűntettének kísérleteként minősítése, és a fő- és mellékbüntetés súlyosítása érdekében, anyagi jogszabálysértés, és ezzel összefüggően törvénysértően enyhe büntetés kiszabása miatt (2008. május 8-án előterjesztett Bf.164/2008/I-1. számú indítvány).

A fellebbviteli ügyészség álláspontja szerint, anyagi jogszabályt sértett mind az első, mind a másodfokú bíróság, amikor nem ismerte fel, hogy a terhelt mindkét cselekményénél belenyugodott, hogy magatartásával a sértett halálát is okozhatja, s ekként a cselekményei élet elleni bűncselekmény kísérletének minősülnek.

A megyei bíróság a cselekmények jogi minősítésével kapcsolatos - egyébként a váddal egyező - jogi álláspontját nem indokolta meg.

Az ítélet tábla a 2005. november 6-i cselekmény tekintetében az

objektív oldal vizsgálata alapján meglévőnek látta ugyan az ölési szándékot, azonban a szubjektív oldal ismerveire hivatkozva végül is kizárta azt.

Ennek során azonban figyelmen kívül hagyta, hogy a terhelt a cselekményének elkövetése idején súlyosan ittas állapotban volt. Erre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság III. Büntető Elvi döntésében foglaltak szerint csak az objektív tényezőkből lehet a terhelt szándékára következtetést levonni.

Kétségtelen, hogy mindkét cselekmény esetében családi vita során, hirtelen kialakult szándékról van szó, azonban a terhelt fellobbanó indulatában, dührohamában a nagyfokú ittassága is szerepet játszott.

A terhelt emberélet kioltására alkalmas 9 cm, illetve 17, 4 cm pengehosszúságú késsel, a sértett mellkasára legalább közepes erővel leadott szúrással, a mellüreget megnyitó - egyik esetben a szívburkot is sértő - a halálos eredmény lehetőségét is magában hordozó sérüléseket okozott. A súlyosabb eredmény bekövetkezését, mindkét esetben az orvosi beavatkozás hárította el. Az okozott sérüléseket követően feleségének sorsa iránt teljes közönyösséget tanúsított, őt magára hagyva mindkét esetben elment, lefeküdt.

Ezen tárgyi tényezők alapján a terhelt tudatában fel kellett merülnie a halálos eredmény bekövetkezése lehetőségének, ám - az alkoholos befolyásoltsága szította indulatában - az iránt közömbösen vitte véghez cselekményeit. Bár ezt a következményt nem kívánta, de ebbe belenyugodva az eredmény tekintetében közömbös maradt.

A változott minősítés mellett az alkalmazott fő- és mellékbüntetés törvénysértően (kirívóan) enyhe, így annak súlyosítása indokolt.

A Legfőbb Ügyészség BF.1347/2008. számú átiratában, és képviselője a nyilvános ülésen, az indítványt indokai alapján fenntartotta. A védő és hozzá csatlakozva a terhelt a felülvizsgálati indítvány elutasítását és az ítéletek hatályban tartását kérte. A védő hivatkozott arra is, hogy az alkalmazott büntetés súlyosítása eltérő minősítés megállapítása esetén sem lehet indokolt.

A Legfelsőbb Bíróság a támadott határozatokat a felülvizsgálati indítványban megjelölt okból /Be.416.§-a (1) bekezdésének b) pontja/ továbbá - hivatalból - a Be.416.§ (1) bekezdés c) pontjában foglalt abszolút eljárásjogi okok tekintetében vizsgálta felül.

Érdemi vizsgálatának eredményeként az indítványt az első cselekmény jogi minősítése tekintetében az alábbiak szerint alaposnak,

összességében azonban a felülvizsgálat szabályaiból következően alaptalannak találta.

Kétségtelen, hogy a terhelt mindkét - a tényállás I. pontja szerinti 2005. november 6-i, illetve II. pontja szerinti 2006. szeptember 7-i - cselekményét házastársának sérelmére, ittas állapotban, ennek során kialakult vita hevében követte el. A két cselekmény jogi megítélése azonban ennek ellenére egyenkénti vizsgálatot tett szükségessé.

Helytállóan mutatott rá a felülvizsgálati indítvány, hogy az elsőfokú bíróság - bár helyes, túlnyomóan megalapozott tényállást állapított meg - egyáltalán nem foglalkozott ítéletében azzal a kérdéssel, hogy a terhelt szándéka a maga eshetőleges formájában testi sérülés, - akár életveszélyes sérülés - okozására, vagy a sértett életének kioltására terjedt ki. Ehelyett - a váddal egyezően - minden jogi értékelés nélkül minősítette a cselekményeket 2 rb. életveszélyt okozó testi sértés büntettének azzal, hogy az I. pont alatti cselekmény kísérlet.

A Debreceni Ítéltábla - ugyan a II. tényállási pontban írt cselekmény tekintetében meglehetősen elnagyoltan - értékelte a cselekmény objektív oldalának tényezőit, s ennek alapján az eredmény tekintetében a gondatlanságot kizárva, testi épséget sértő eshetőleges szándéokra következtetett. Ezzel az első cselekmény tekintetében kifejezetten megállapította az eshetőleges szándékot, míg a második cselekményt hallgatólagosan tekintette eshetőleges szándékkal elkövetettnek.

Ami a tényállás I. pontja szerinti cselekményt illeti: helyesen állapította meg az ítéltábla, hogy az eszköz jellegzetességei, a célba vett testtájék sajátosságai, a sérülések jellege, súlyossága, az alkalmazott erő kifejtés akár ölési szándék megállapításának is alapja lehetne.

Ugyanakkor ezt a szándékot a terhelt és a sértett közötti kapcsolat tartóssága, érzelmi színezettsége, a sértett megbocsátása és a szűrésnél alkalmazott csapó mozdulat miatt - tévesen - kizárta, s emiatt ítélte meg úgy, hogy csupán testi épséget sértő szándékkal ment végbe a bántalmazás és a szűrés.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint ezen utóbbi körülmények nem zárták ki annak előrelátását, hogy a szűrés eredményeként akár halálos sérülés is bekövetkezhet. A terhelt ittassága tudatvesztést elérő nem volt, az csak korlátozta a felismerő-képességét, ami azonban az önhibából eredő ittasság folytán a Btk.25.§-a alapján a terhelt javára nem vehető figyelembe.

A másodfokú bíróság általi helyesbítésekkel irányadó tényállás a

cselekmény tárgyi oldalát illetően a következőket rögzíti.

Az eszköz (9 cm pengehosszúságú kés) ölésre alkalmas;

Az alkalmazott erő legalább közepes volt, és a szúrás 10 cm-es szúracsatornát hozott létre;

A szúrás a kést félkörívben mozgatva történt;

A célba vett testtájék a sértett mellkasa volt;

A szúrás a mellüreget megnyitotta, s a szívburkot sértette, ami magában rejtette a halál lehetőségét, még amellett is, hogy a gyors orvosi beavatkozás hatására a közvetlen életveszély sem alakult ki; Végül a cselekmény után tanúsított terhelti magatartást a közönyösség jellemezte, a sértettnek segítséget nem nyújtott, a mentőket sem ő hívta ki.

Mindezek a tényezők egyértelműen arra utalnak, hogy a terhelt, még az adott fokú ittassága mellett is felismerte annak a reális lehetőségét, cselekménye következtében a sértett akár életét is vesztheti, és ebbe a reális lehetőségbe belenyugodott.

Az a körülmény, hogy italfogyasztás hatására, a veszekedés hevében alakult ki az az indulat, ami a cselekményhez vezetett, nem zárja ki az eshetőleges ölési szándék megállapítását. Az indulat korlátozhatta ugyan az előrelátási képességet, ám az a szokványos ittasság talajon következett be, tehát figyelembe nem vehető.

A halálos eredmény ezen első esetben a terhelt magatartásán kívül eső okból, azért nem következett be, mert időközben hazaérkezve, a gyermekük észlelte a sértett sérülését, értesítette a mentőszolgálatot, s a kórházba szállított sértett idejében életmentő orvosi beavatkozásban részesült.

Ekként tehát a terhelt tényállás I. pontja szerinti cselekményének a helyes jogi minősítése a Btk.166.§-ának (1) bekezdésében meghatározott emberölés büntettének a Btk.16.§-a szerinti kísérlete.

Némileg eltérő megítélésű a tényállás II. pontja szerinti, 2006. szeptember 7-i cselekmény.

Ekkor a terhelt a tényállás szerint súlyos fokban ittas volt. Saját nyilatkozataiból is arra kell következtetni, hogy az ekkori cselekményét tudatborulásig menő tudatzavart eredményező ittas állapotban követte el, amelynél fogva nem látta cselekménye reális következményeit.

Miután viszont az ittassága önhibából eredt, a Btk.25.§-a és a Legfelsőbb Bíróság III. Büntető Elvi Döntése folytán a cselekmény külső képe, azaz kizárólag a tárgyi ismérvek alapján kell állást foglalni abban, hogy ezen cselekmény emberölés büntette

kísérletének, avagy életveszélyt okozó testi sértés büntettének minősül-e.

Kétségtelen, hogy a terhelt az irányadó tényállás szerint ekkor is késsel szúrta meg a sértettet, a kés a mellkasi tájékon, a középső hónalj-vonalban hatolt a mellüregbe, s a háti izomszövetet megsértve verőér sérülést is előidézett.

Ugyanakkor, bár az ekkor használt kés pengéje a 17 cm-t is meghaladta, ennek ellenére a mellüreget megnyitva mélyebbre nem hatolt be. Pontos szúrcsatorna méretet a tényállás nem rögzít. Megállapítható azonban, hogy nemesebb belső szerv nem sérülést, az életveszélyes állapot a hátizomzat verőérének sebzése következtében alakult ki. Ennek a magatartásnak a külső képe nem emberölési kísérletet, hanem életveszélyes eredménnyel járó testi épségsértést mutat.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság - helyesnek találva az alapügyben eljáró bíróságok jogi álláspontját az utóbbi tekintetben - ezen cselekményt, szemben a tényállás I. pontja szerinti, emberölés büntettének kísérleteként értékelendő cselekménnyel, a Btk.170.§-ának (1) bekezdésében meghatározott, de az (5) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntettének értékelte.

Az első cselekmény anyagi jogszabályt sértő minősítésének következményeként a Be.416.§ (1) bekezdés b) pontja folytán a Legfelsőbb Bíróságnak felül kellett vizsgálnia a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket is.

A jogerős határozatokkal halmazati büntetésként 5 éves tartamban kiszabott börtönbüntetés és 5 évi közügyektől eltiltás az egyik cselekmény súlyosabb, emberölés büntette kísérletekénti minősítése mellett is az irányadó tételkeretek között kiszabott büntetés, így tehát önmagában nem törvénysértő.

Kétségtelen, hogy a részbeni anyagi jogszabálysértésre figyelemmel ez a halmazati büntetés, ami az emberölés büntetési tétel minimumának felel meg, feltűnően enyhe büntetés, még akkor is, ha az emberölés büntettének kísérlete viszonylag távoli kísérletként értékelendő. A távoli kísérletet illetően - egyébként eltérő jogi álláspontja mellett - az ítélőtábla is hasonló megállapítást tett.

Az is kétségtelen, hogy a Btk.427.§-a (1) bekezdésének b) pontja folytán nincs elvi akadálya annak, hogy a Legfelsőbb Bíróság az egyik cselekmény súlyosabban minősülése miatt a felülvizsgálat eredményeként a kiszabott büntetést súlyosítsa.

Azonban a Legfelsőbb Bíróság mégsem látott elégséges okot a

kiszabott büntetést súlyosítására. Nemcsak amiatt nem tartotta ezt indokoltnak, mert a jogerős ítélet meghozatala óta további több mint egy éves időmúlás következett be, hanem amiatt sem, mert úgy ítélte meg, hogy ez az ügy körülményei mellett a tisztességes eljárás követelményével is ellentétes lenne.

A vádbeli jogi minősítéssel megegyezően meghozott elsőfokú ítéletet ugyanis az ügyész tudomásul vette, a terhelt terhére fellebbezést nem jelentett be. Ehhez képest az ítélőtábla a másodfokú ügyészség által az egyik cselekmény tekintetében előterjesztett eltérő minősítés iránti indítvány mellett akkor sem szabhatott volna ki a súlyosítási tilalom folytán (Be.354.§-a) súlyosabb büntetést, amennyiben az anyagi jogszabályoknak megfelelő jogi álláspontra helyezkedik, és a tényállás I. pontja szerinti cselekményt emberölés büntette kísérletének minősíti. Ez esetben pedig a súlyosítási tilalom folytán nem érinthető büntetés felülvizsgálatára sem kerülhetett volna sor, mivel a törvényes jogi minősítés mellett a büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés felülvizsgálatára a felülvizsgálat jelenleg hatályos szabályai szerint /Be.416.§ (1) bekezdés b) pontja/ nincs törvényes lehetőség. Így tehát az a körülmény, hogy a cselekmény jogi minősítését illetően az ítélőtábla tévedett és ezen anyagi jogi tévedését a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban észlelte, jelen ügyben nem elégséges alap arra, hogy súlyosítsa azt a büntetést, amelyet az ítélőtábla jogi minősítésbeli tévedés hiányában sem súlyosíthatott volna.

Az ügyben a Be.416.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti eljárásjogi felülvizsgálati ok nem forog fenn.

A kifejtetteknek megfelelően - a tényállás I. pontja szerinti cselekmény jogi minősítésének anyagi jogszabályt sértő voltát indokolásában rögzítve - a támadott határozatokat a Be.426.§-a alapján a Legfelsőbb Bíróságnak hatályukban fenn kellett tartania.

A felülvizsgálati eljárás során kirendelt védői díjként felmerült bűnügyi költséget a Be.429.§-a (1) bekezdésének megfelelően az állam viseli.

A végzés elleni fellebbezést a Be.3.§-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatának lehetőségét pedig a Be.416.§-a (4) bekezdésének b) pontja zárja ki. Az ismételt felülvizsgálati indítvány tilalmáról a Be.418.§-ának (3) bekezdése és a Be.421.§-ának (3)

bekezdése rendelkezik.

A Legfelsőbb Bíróság végzése a Be.420.§-ának (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2009. március 10.

*Dr. Belegi József s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó Péter s.k. előadó
bíró, Dr. Mészár Róza s.k. bíró*

A kiadmány hitelül:

*bírószági ügyintéző
MGy*